

МОТИВИ КЪМ ПРИСЪДА № 23 от 01.11.2023г. ПО НОХД № 258/2023 г. ПО ОПИСА НА РАЙОНЕН СЪД РАДНЕВО.

Районна прокуратура Стара Загора, ТО Раднево е внесла обвинителен акт срещу И.С.Ж. за това, че в периода от 21.05.2023г. до 04.06.2023г. в гр. Раднево при условията на продължавано престъпление и опасен рецидив е отнел чужди движими вещи, а именно на 21.05.2023г. – велосипед, неустановена марка, с пет скорости и раница, съдържаща клещи за рязане на кабели, 2бр. раздвижен ключ, 1 бр.тръбен ключ и 7 бр. отвертки на обща стойност 162,68 лева, собственост на Г.Д.Ж., и на 04.06.2023г. – велосипед, марка „Рент кар спорт”, със седем скорости на стойност 110,00 лева, собственост на Т.Д.Т., всичко на стойност 272,68 лева, от владението на собствениците им, без тяхно съгласие, с намерение противозаконно да ги присвои, като престъплението е извършено след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по - малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл. 66 от НК, както и престъплението е извършено след като е бил осъждан повече от два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, и за поне за едно от тях наказанието не е отложено по чл. 66 от НК – престъпление по чл.196, ал.1, т.1 вр.чл. 194, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.29, ал.1 б. „а” и б. „б” от НК.

За съвместно разглеждане с наказателния процес няма предявен граждански иск.

Производството пред първата инстанция е протекло по реда на съкратеното съдебно следствие, като подсъдимият е признал изцяло фактите от обстоятелствената част на обвинителния акт.

В хода на съдебните прения представителят на Районна прокуратура Стара Загора, ТО Раднево поддържа повдигнатото обвинение и моли да бъде определено наказание лишаване от свобода от две години, което след редукцията по чл. 58а от НК да бъде намалено с една трета. Пледира наказанието да бъде изтърпяно ефективно при първоначален „строг” режим.

Защитникът на подсъдимия моли да бъде наложено наказание на минимума.

Подсъдимият в правото си на лична защита се признава за виновен и изразява съжаление за стореното.

С последната си дума моли за налагане на минимално наказание.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Подсъдимият И.С.Ж., роден на **** г. в гр. Сливен, с постоянен адрес: ****, в момента в Затвора гр. Стара Загора, български гражданин, със средно

образование, неженен, безработен, осъждан, ЕГН: ***** е осъждан както следва:

1. НОХД 1093/83г., с присъда №904/83г. Сливенски районен съд, в сила от 19.12.1983г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.63, ал.1, т.3 НК вр.чл.54 НК е осъден на една година и два месеца лишаване от свобода. На осн.чл.252, ал.1 вр.чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.63, ал.1, т.3 НК вр.чл.26 НК чл.54 НК е осъден на пет месеца лишаване от свобода. На осн. чл.23 НК е определено общо наказание от една година и два месеца лишаване от свобода при първоначален общ режим.
2. НОХД № 812/84г., с присъда № 737/20.09.1984г., на РС Сливен в сила от 04.10.1984 г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.26, НК вр.чл.63, ал.1, т.3 НК чл.54 НК е осъден на една година лишаване от свобода. На осн.чл.252, ал.1 вр.чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.63, ал.1 т.3 чл.54 НК е осъден на една година и два месеца лишаване от свобода. На осн.чл.23 НК е определено едно общо наказание от една година и два месеца лишаване от свобода при първоначален общ режим.
3. НОХД 1161/84г., с присъда №1024/20.12.1984г., в сила от 03.01.1985г. на Районен съд Сливен е признат за виновен, за което и на осн.чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.63, ал.1, т.3 НК чл.54 НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода. На осн.чл.252, ал.1 вр.чл.63, ал.1 НК чл.54 НК е осъден на една година и два месеца лишаване от свобода. На осн.чл.23 НК е определено едно общо наказание ние от една год.и шест месеца лишаване от свобода при първоначален общ режим. На осн.чл.24 НК увеличава на една година и десет месеца лишаване от свобода при първоначален общ режим.
4. НОХД 571/87г., с присъда №549/21.07.1987 г., в сила от 24.08.1987 г. на Районен съд Сливен, потвърдена с решение №123/24.08.87г.ВНОХД№411/87г.на ОС Сливен, е признат за виновен, за което и на осн.чл.195, ал.1, т.3,7 НК вр.чл.54 НК е осъден на три години лишаване от свобода. На осн.чл.252, ал.1 вр.чл.195, ал.1, т.3,4,5,7 НК чл.54 НК е осъден на две год.и три месеца лишаване от свобода. На осн.чл.346, ал.2 б."а" НК чл.20, ал.2, чл.26, ал.1, чл.54 НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода. На осн.чл.23 НК определя едно общо наказание от три година лишаване от свобода. На осн чл.24 НК увеличава на три години и шест месеца лишаване от свобода при първоначален строг режим.

5. №НОХД № 959/89г., с Присъда №795/02.11.1989г. на РС Сливен в сила от16.11.1989 г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 НК вр.чл.26 НК чл.54 НК е осъден на три години лишаване от свобода. На осн.чл.253, ал.1, т.1 НК чл.54 НК е осъден на една година лишаване от свобода. На осн.чл.346, ал.2 б."а"и"б"НК чл.54 НК е осъден на една година лишаване от свобода. На осн.чл.23 НК е определено едно общо наказание от три години лишаване от свобода. На осн.чл.24 НК увеличава на четири години лишаване от свобода при първоначално усилено строг режим.

6. № НОХД № 730/89г., с присъда №926/14.12.1989г. на РС СЛИВЕН в сила от 28.12.1989 г.е признат за виновен, за което и на осн. чл.191, ал.1 вр.чл.54 НК е осъден на десет месеца лишаване от свобода при строг режим и обществено порицание. На осн.чл.25 НК е определено едно общо наказание по тази присъда и по пр. №795/89г.на РС Сливен от четири години лишаване от свобода при първоначално усилено строг режим. На осн.чл.25, ал.2 НК приспада от общото наказание ние изтърпяната част от наказанието по първата присъда,считано от 15.08.89г.
7. НОХД 420/94г., 22.03.1995 г., с присъда №131/22.03.1995 на РС Сливен в сила от 05.04.1995 г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.195, ал.1, т.4,5 вр.чл.18, ал.1, т.2 вр. чл.196, ал.1, т.2 НК вр.чл.54 НК е осъден на три години и шест месеца лишаване от свобода при първоначално усилено строг режим.
8. НОХД № 40/94 г./20.04.1995 г.,с присъда №188/20.04.1995г. на РС Сливен в сила от 04.05.1995г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 вр.чл.195, ал.1, т.3,4,5 НК вр.чл.36 и чл.54 НК е осъден на пет години лишаване от свобода при първоначален общ режим.
9. НОХД № 1636/97г., 09.04.1998 г., с присъда №345/09.04.1998 на РС Сливен в сила от 11.05.1998 г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.253 ал.1, т.2 /отм/ вр.чл.195, ал.,1 т.3, 5 вр.чл.54 НК е осъден на три години лишаване от свобода при първоначален строг режим.
10. НОХД №1244/99г., 26.04.2000 г., с присъда №611/26.04.2000г. на РС Сливен в сила от 26.05.2000 г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 НК вр.чл.195, ал.1 т.3, 5 НК чл.54 НК е осъден на три години лишаване от свобода при първоначален строг режим.
11. НОХД № 1581/00, 22.05.2002 г., с присъда № 671 от 22.05.2002 г. на РС Сливен в сила от 21.06.2002г. е признат за виновен, за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 НК вр.чл.195, ал.1, т.3, 5 НК вр.чл.54 НК е осъден на три години лишаване от свобода при първоначален строг режим.
12. НОХД №1098/03г., 12.11.2003г.,с присъда №1148 от 12.11.2003 на РС Сливен в сила от 27.11.2003г. е признат за виновен за деяние извършено на 30.07.2002 г. за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 вр. чл.195, ал.1, т.3 вр.чл.20, ал.2 вр.чл.18, ал.1, пр.1 НК вр.чл.58 б.а НК е осъден на една година лишаване от свобода при първоначален строг режим.
13. Дело № НОХД 867/2003/2003г. с Присъда от 26.04.2004г на Районен съд Сливен, влязла в законна в сила от 11.05.2004г. е признат за виновен за деянието извършено на 14.04.2003г., за което и на осн.чл.196, ал.1, т.2 вр.чл.195, ал.1, т.4,5 НК вр.чл.55, ал.,1 т.1 НК е осъден на лишаване от свобода за срок от две години при първоначален строг режим.
14. Дело № ЧНД 846/2004г, ЧНД, Определение 29.06.2004г. на Районен съд Сливен, в сила от 23.07.2004г. е определено едно общо наказание

по влезли в сила присъди по НОХД №1098/2003г.и № 867/2003г.и двете на СЛРС, а именно най-тежкото от тях лишаване от свобода за срок от две години което следва най-тежкото от тях лишаване от свобода за срок от две години, което да изтърпи при първоначален строг режим. Приспада от така определеното общо наказание времето през което осъдения е бил с мярка за неотклонение задържане под стража или е изтърпявал наказание лишаване от свобода по която и да е от присъдите включени в съвкупността.

15. Дело НОХД № 647/2004г., с Определение 08.12.2004г на Районен съд Димитровград, в сила от 24.12.2004г. е определено общо наказание по НОХД №№647/04г. на РС - Димитровград и НОХД №867/03г. на СЛРС - две години лишаване от свобода при строг режим. Приспада от общото наказание изтърпяната част от 26.03.2004 г. отделно от общото наказание да изтърпи наказание по НОХД № 1098/03 г. на СЛРС.

16. Дело НОХД № 44/2007г, с Присъда №: 122/18.04.2007г на Районен съд Нова Загора, в сила от 04.05.2007г. е признат за виновен за деяние извършено на 19.12.2006г., за което и на осн. чл.197, т.2 вр.чл.194, ал.3 вр.чл.55, ал.1 б. „б” НК е наложена глоба в размер на 150 лв./сто и петдесет/лева.

17. Дело НОХД № 551/2007г, с Присъда №: 605/07.06.2007г на Районен съд Сливен, в сила от 23.06.2007г. е признат за виновен за деяние извършено на 22/23.01.2007 г. в гр.Сливен, за което и на осн. чл.196, ал.1, т.2 вр. чл.195, ал.1, т.3 вр. чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от две години при първоначален „строг” режим.

18. Дело НОХД № 229/2010, с Присъда №: 195/17.02.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 05.03.2010г. е признат за виновен за деяние извършено на 07.11.2009 г. за което и на осн. чл. 196, ал.1, т.2, във вр. чл. 195, ал.1, т.3 и 4, предл. 2-ро, вр. чл. 194, ал.1, във вр. чл. 55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от ШЕСТ МЕСЕЦА, което да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в затворническо обществено изпитание от закрит тип.

19. Дело НОХД № 1437/2009, с Присъда №: 248/11.03.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 29.03.2010г. е признат за виновен за деяние извършено на 25.08.2009 г. поради което и на основание чл. 130, ал.1 вр. чл. 20, ал.2 от НК вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „ПРОБАЦИЯ”, изразяваща се в следните пробационни мерки: 1. "Задължителна регистрация по настоящ адрес" - гр. Сливен, ул. "Спартак" № 36, за срок от ДВЕ години с периодичност три пъти в седмицата; 2. "Задължителни периодични срещи с пробационен служител" за срок от ДВЕ години; 3. "Безвъзмезден труд в полза на обществото" в размер на 300 часа за срок от три поредни години.

20. Дело НОХД № 212/2010, със Споразумение №: 47/21.04.2010г на Районен съд Троян, в сила от 21.04.2010г. е признат за виновен за деяние извършено на 12.09.2009г., за което и на осн. чл.196, ал.1, т.2 вр.чл.195, ал.1, т.3 пр.1 вр.чл.29, ал.1, б. „а” вр. чл.20, ал.2 НК вр.чл.55, ал.1, т.1 НК му

наложено наказание три месеца лишаване от свобода, което да бъде изтърпяно реално при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

21. Дело НОХД № 444/2010, с Присъда №: 370/13.04.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 29.04.2010г. е признат за виновен за деяние извършено за периода от 24.11.2009 год. до 25.11.2009 год., поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и 5 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година, което да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

22. Дело ЧНД № 651/2010г. с Определение 05.05.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 21.05.2010г., му е определено едно общо наказание по влезли в сила присъди по НОХД № 229/2010 г. и НЧХД № 1437/2009 г. и двете на СЛРС, а именно „лишаване от свобода” за срок от шест месеца, което да изтърпи при първоначален „строг” режим в затворническо общежитие от закрит тип. На осн.чл.25, ал.2 от НК приспада времето, през което е бил с мярка за неотклонение „домашен арест”, „задържане под стража” или е изтърпявал наказание „лишаване от свобода”, по която и да е от присъдите.

23. Дело НОХД № 984/2010, с Определение 28.06.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 14.07.2010г. По влезли в сила съдебни актове по НОХД № 444/2010 г., НЧХД № 1437/09 г., НОХД № 229/2010 г. и трите на СлРС, както и по НОХД № 212/2010 г. на Троянски РС е определено едно общо наказание - наказание лишаване от свобода за срок от една година, което да търпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип – затвора гр.Бургас.

На осн. чл.24 от НК завишава така определеното общо наказание с ТРИ месеца – така определеното и завишено наказание, което е лишаване от свобода за срок от една година и три месеца осъдения да търпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип – затвора гр.Бургас.

Зачита времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража”, „Домашен арест” или е търпял наказание „Пробация” или „Лишаване от свобода”, по която и да е от включените в съвкупността присъди по НЧХД и НОХД.

24. Дело НОХД № 791/2010, с Присъда №: 495/26.05.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 29.09.2010г., е признат за виновен за деянието изв.на 01/02.12.2009 год., поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1 т. 3, 4 и 5 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и пет месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

25. Дело НОХД № 680/2010, с Присъда №: 471/18.05.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 11.10.2010г. потвърдена с Решение № 95/11.10.2010 г. по ВНОХД № 351/2010 г. на СЛОС е признат за виновен за деяние извършено в периода от 27.11.2009 год. до 04.12.2009 год., поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и 5 вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и девет месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

26. Дело НОХД № 1173/2010, Присъда №: 793/05.10.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 21.10.2010г., е признат за виновен за деяние изв.на 04/05.01.2010 г., поради което и на осн. чл. 196, ал.1, т.2 във вр. и с чл.195, ал.1, т.3, 4 и 5 във вр. с чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание: лишаване от свобода за срок от една година, което наказание да търпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип – затвора гр.Бургас.

27. Дело НОХД № 1146/2010, с Присъда №: 815/11.10.2010г на Районен съд Сливен, в сила от 27.10.2010г. е признат за виновен за деяние извършено от 12.02.2010 г. – 15.02.2010 г., поради което и на осн.чл. 196, ал.1, т.2, вр.чл. 195, ал.1, т.3, 4 и 5, вр.,чл. 26, ал.1, вр. чл. 55, ал.,1 т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

28. Дело ЧНД, № 1973/2010 с Определение 18.01.2011г на Районен съд Сливен, в сила от 03.02.2011г. по влезли в сила присъди по НОХД № 444/2010 г., НЧХД № 1437/09 г., НОХД №№ 229/2010 г., 1146/2010 г., 1173/2010г., 680/2010 г. и 791/2010 г. всички на СлРС и НОХД № 212/2010 на РС-Троян му е определено едно общо наказание - наказание лишаване от свобода за срок от две години и девет месеца, което да търпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип – Затвора гр.Бургас. ЗАЧИТА времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“, „Домашен арест“ или е търпял наказание „Пробация“ или „Лишаване от свобода“, по която и да е от включените в съвкупността присъди по НОХД.

29. Дело НОХД № 147/2014, със Споразумение №: 67/19.03.2014г на Районен съд Раднево, в сила от 19.03.2014г. е признат за виновен за деяние извършено за периода от 22 11. 2013г. до 28.11.2013г., за което и на основание чл.196, ал.1,т.1 вр. с чл 194, ал 1, вр. с чл.26, ал.1, вр. с чл.29 ал.1, б. „а“ и б. „б“ от НК и чл 55, ал.1, т.1 от НК го ОСЪЖДА на 8 /осем/ месеца лишаване от свобода. Наказанието лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „строг режим в закрит тип затворническо общежитие - „затвор“.

30. Дело НОХД № 251/2014г. с Присъда №: 69/11.03.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 27.03.2014г., е признат за виновен за деяние изв.в

периода м.март 2013г. - 05.12.2013г., за което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, вр. чл.194, ал. 1, т. 1, вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 58 а, ал. 1 вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, което да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

31. Дело НОХД № 510/2014, Присъда №: 118/23.04.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 09.05.2014г. е признат за виновен за деяние изв.за времето от 11.12.2013 г. до 12.12.2013 г. за което и на основание чл. 196, ал.1, т. 2 вр. чл. 195, ал.1, т. 3 и 5 вр. чл. 26, ал.1 от НК, поради което и на основание чл. 196, ал.1, т. 2 вр. чл. 195, ал.1, т. 3 и 5 вр. чл. 26, ал.1 от НК вр. чл. 58 А вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от три години, което се намаля с 1/3, като така определеното и намалено наказание в размер на две години „Лишаване от свобода”, същият следва да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип. ЗАЧИТА времето, през което е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража”, а именно – от 14.01.2014 г. до влизане на настоящата присъда в сила.

32. Дело ЧНД № 646/2014, с Определение 19.05.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 04.06.2014г. е определено едно ОБЩО наказание по влезли в сила присъди по НОХД №№ 147/2014 г. на РС - Раднево и 251/2014 г. на РС - Сливен, а именно най-тежкото от тях – една година и четири месеца лишаване от свобода, което да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в затворническо общежитие от закрит тип.

На основание чл. 24 от НК завишава така определеното общо наказание с пет месеца и определя така определеното и завишено общо наказание в размер на една година и девет месеца лишаване от свобода, да бъде изтърпяно при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип. Приспада от така определеното и завишено общо наказание времето, през което осъденият е изтърпявал наказание лишаване от свобода или е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража” или „Домашен арест”, по която и да е от включените в тази съвкупност присъди.

33. Дело НОХД № 596/2014,с Присъда №: 142/04.06.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 20.06.2014г. е признат за виновен за деянието изв.на 06.12.2013 г., за което и на осн. чл. 196, ал. 1, т. 2 вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и т. 5, във вр. чл. 54 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от три години, което да бъде изтърпяно при първоначален СТРОГ режим в затворническо общежитие от закрит тип. На осн. чл. 58 А от НК намалява така определеното наказание с 1/3, като същия следва да изтърпи наказание лишаване от свобода за срок от две години, при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

34. Дело НОХД № 191/2014, с Присъда №: 36/11.06.2014г на Районен съд Нова Загора, в сила от 27.06.2014г. е признат за виновен за деяние изв.в периода от 8.11.2013 г. до 09.11.2013 г., за което и на основание чл. 196, ал.1,

т.1 вр. чл. 194, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл. 29, ал.1 б. „б” вр. чл.54 и чл.58а, ал.1 от НК, му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от шестнадесет месеца.

Така наложеното наказание да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

С писмо от 26.05.2016г. Районна прокуратура - Сливен, че от 13.01.2014г. до 18.05.2016г.е изтърпял наказание лишаване от свобода в размер на две години и 8 месеца, наложено по НОХД № 147/2014г. на РС Раднево и НОХД №191/14 г. на РС - Нова Загора, НОХД № 251/14, 510/2014г.,1030/14г. и 1879/14г. всички на СЛРС с помощта на три месеца и 25 дни от работа в негова полза.

35. Дело ЧНД, № 868/2014, Определение 14.07.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 29.07.2014г., по влезли в сила съдебни актове по НОХД № 147/2014 г. по описа на РС-Раднево, 251/2014 г., 510/2014 г. и 596/2014 г. и трите по описа на СлРС му е определено едно общо наказание - наказание лишаване от свобода за срок от две години, което да търпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип – Затвора гр.Бургас.

Зачита времето, е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража”, „Домашен арест” или е търпял наказание „Лишаване от свобода”, по което и да е от посочените по-горе НОХД.

36. ЧНД № 303/2014 г., на Районен съд - Нова Загора, с определение № 189/03.09.2014г. НАЛАГА на осъдения И.С.Ж. - роден на **** г. в гр.Сливен, живущ в гр. Раднево, ул."Митьо Станев" № 17-А-3, към настоящия момент в Затвора - Бургас, български гражданин, средно образование, безработен, неженен, осъждан - опасен рецидив, ЕГН *****, ЕДНО ОБЩО НАКАЗАНИЕ по споразумение № 67/19.03.2014 г., в сила от 19.03.2014 г., по НОХД № 147/14 г, на РС Раднево, по присъда № 69/11.03.2014 г., в сила от 27.03.2014 г., НОХД № 251/14 г. на РС - Сливен, по присъда № 118/23.04.2014 г., в сила от 09.05.2014 г., по НОХД № 510/14 г. на РС - Сливен, по присъда № 142/04.06.2014 г., в сила от 20.06.2014 г., по НОХД № 596/14 г. на РС - Сливен и по присъда № 36/11.06.2014 г., в сила от 27.06.2014 г., по НОХД № 191/14 г. на РС - Нова Загора, а именно най - тежкото от тях наказание - "ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА" за срок от ДВЕ ГОДИНИ, наложено по НОХД № 596/2014 г. на РС - Сливен. На основание чл. 24 от НК УВЕЛИЧАВА така наложеното ОБЩО наказание с ШЕСТ МЕСЕЦА "Лишаване от свобода", като ОТХВЪРЛЯ предложението в останалата част като НЕОСНОВАТЕЛНО. Наказанието "Лишаване от свобода" осъд. Ж. следва да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в затворническо общежитие от ЗАКРИТ тип. На основание чл. 25 ал. 2 от НК, ПРИСПАДА изтърпяното наказание „лишаване от свобода" по горепосочените присъди до момента. ЗАЧИТА предварителното задържане на осъд.Ж. по НОХД № 510/2014 г. на РС - Сливен, считано от 14.01.2014Г.

37. Дело НОХД № 1030/2014, , Присъда №: 216/01.10.2014г на

Районен съд Сливен, в сила от 17.10.2014г. е признат за виновен за деянието изв.на 03/04.12.20013 г. поради което и на основание чл. 196, ал.1, т. 2 вр. чл. 195, ал.1, т. 3 и 5 вр. чл. 194, ал.1 вр. чл. 29, ал.1, б. „а” и б. „б” вр. чл. 58А, ал.1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода” за срок от четири години, което се намаля с 1/3, като така определеното и намалено наказание в размер на две години и осем месеца „Лишаване от свобода”, същият следва да изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип, считано от влизане на присъдата в сила.

38. Дело ЧНД № 1727/2014, с Определение 24.11.2014г на Районен съд Сливен, в сила от 10.12.2014г. му е определено едно общо наказание по влезли в сила присъди по НОХД № 147/2014 г. на РС – Раднево; НОХД № 191/2014 г. на РС – Нова Загора; НОХД № 251/2014 г. НОХД № 510/2014 г.; НОХД № 596/2014 г. и НОХД № 1030/2014 г. – всички на СлРС. а именно най-тежкото от тях: лишаване от свобода за срок от две години и осем месеца, което следва да бъде изтърпяно при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип.

Приспада от така определеното общо наказание времето през което осъдения е бил с мярка за неотклонение „задържане под стража” или е изтърпявал наказание лишаване от свобода или пробация по която и да е от присъдите, включени в съвкупността.

39. Дело НОХД № 1879/2014, с Присъда №: 11/26.01.2015г на Районен съд Сливен, в сила от 11.02.2015г. е признат за виновен за деяние извършено на 03/04.12.2013 г., поради което и на осн.чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3 и 5, вр. чл. 194, ал. 1, вр. чл. 29, ал. 1, б. „а”, вр. чл. 54, ал. 1 от НК му е наложено наказание „Лишаване от свобода” за срок от три години, което на осн. чл. 58А, ал. 1 от НК намалява с по 1/3, а именно с една година. Намаленото наказание „Лишаване от свобода” за срок от ДВЕ години да изтърпи при първоначален СТРОГ режим в ЗАТВОР.

40. Дело ЧНД № 282/2015, Определение 14.04.2015г на Районен съд Сливен, в сила от 30.04.2015г. му е определено едно ОБЩО наказание по влезли в сила присъди по НОХД №№ 147/2014 г. на РС - Раднево, 191/2014 г. на РС - Нова Загора и по НОХД №№ 251/2014 г., 510/2014 г., 596/2014 г., 1030/2014 г. и 1879/2014 г., всички на СлРС, а именно най-тежкото от тях – две години и осем месеца лишаване от свобода, което да се изтърпи при първоначален строг режим в затворническо общежитие от закрит тип, като приспада от така определеното общо наказание времето, през което осъденият е изтърпявал наказание лишаване от свобода или е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража” или „Домашен арест”, по която и да е от включените в тази съвкупност присъди.

41. Дело НОХД № 368/2017, със Споразумение 31.03.2017г на Районен съд Сливен, в сила от 31.03.2017г. е признат за виновен за извършено деянието на 23.11.2016 год., за което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 55, ал. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от

свобода за срок от шест месеца което да изтърпи при първоначален строг режим.

Затвора -гр.Стара загора уведомяват,че на 21.09.2017 г. е изтърпiano наказанието в размер на 6 месеца „лишаване от свобода”,наложено с присъда по НОХД № 368/2017 г. на РС-СЛИВЕН,с помощта на 14 дни от работа в негова полза. Начало на наказанието - 06.04.2017 г

42. Дело НОХД № 996/2017, със Споразумение 10.10.2017г на Районен съд Сливен, в сила от 10.10.2017г., е признат за виновен за деяние извършено на 06.04.2017г., поради което и на основание чл.196, ал.1, т.2, вр. чл.195, ал.1, т.3, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „а” и б. „б”, вр. чл.18, ал.1 вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца, което следва да изтърпи при първоначален строг режим.

Затвора-гр.Стара загора уведомява, че на 27.02.2019 г.е изтърпiano наказанието в размер на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода”,наложено с присъда по НОХД № 996/17г. и № 1405/17 г. на РС-СЛИВЕН, с помощта на 1 месец и 20 дни от работа в негова полза. Начало на наказанието - 17.10.2017г.

43. Дело НОХД № 1405/2017, със Споразумение 13.11.2017г на Районен съд Сливен, в сила от 13.11.2017г. е признат за виновен за деяние извършено на изв.на 22.10.2016 г. поради което и на основание чл. 196, ал. 1, т. 1, във вр. чл. 194, ал. 1, във вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от една година и шест месеца, което да бъде изтърпiano при първоначален строг режим.

44. Дело ЧНД № 528/2018, с Определение 22.05.2018г на Районен съд Сливен, в сила от 07.06.2018г. е определено едно ОБЩО наказание по влезли в сила присъди по НОХД №№ 996/2017 г. и 1405/2017 г., трите на СЛРС, най-тежкото от тях, а именно: наказание „лишаване от свобода” за срок от една година и шест месеца, което да изтърпи при първоначален „строг” режим,

Наказанието наложено по НОХД № 368/2017 г. на СЛРС, а именно – наказание „Лишаване от свобода” за срок от шест месеца, същият следва да изтърпи при първоначален „строг” режим и отделно от определеното с настоящото определение общо наказание.

Приспада от така определеното наказание времето, през което осъденият е бил с мярка за неотклонение “Задържане под стража” или е изтърпявал наказание „Лишаване от свобода”, по която и да е от присъдите включени в съвкупността.

Районна прокуратура-гр.Сливен уведомява, че на 27.02.2019 г. е изтърпiano наказание в размер на 1 година и 6 месеца „лишаване от свобода”, постановено по ЧНД № 528/2018 г. на РС-СЛИВЕН /НОХД №№ 996/17 г. и 1405/17 г. - двете на СЛРС/, с помощта на 1 месец и 20 дни от работа в негова полза.

45. Дело НОХД № 334/2021, със Споразумение №: 28/20.12.2021г на

Районен съд Раднево, в сила от 20.12.2021г., е признат за виновен за деяние извършено на 07.12.2021 г. в гр. Раднево, за което и на основание чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. „а” и б. „б” от НК във вр. чл.55, ал.1, т.1 е осъден на една година лишаване от свобода. На основание чл.57, ал.1, т. 2, б. „Б” от ЗИНЗС определя така наложеното наказание „лишаване от свобода” да се изтърпи при първоначален строг режим.

На осн. чл.59, ал.1 ,т.1 и т.2 от НК приспада времето,през което е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража”,считано от 09.12.2021 год. до влизане на споразумението в законна сила, като един ден задържане под стража да се счита за един ден лишаване от свобода.

46. Дело № 4/2022, НОХД на Районен съд - Раднево, присъда № 4/02.02.2022 г., в сила от 18.02.2022 г.е признат за виновен за деяние извършено на 03.09.2020 г., за което и на основание чл.196, ал.1, т.1, вр. чл.194, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б. "а" и б. "б" ОТ НК, във вр. с чл.373, ал.2, във вр. чл.372, ал.4, ОТ НПК, и чл.58а, ал.4 ОТ НК/ д.в. бр.26 ОТ 2010г./ във вр. с чл.55, ал.1, т.1 ОТ НК го ОСЪЖДА на 1 /една/ ГОДИНА лишаване от свобода. На основание чл.57, ал.1, т.2, б."Б" от ЗИНЗС ОПРЕДЕЛЯ така наложеното наказание да се изтърпи при първоначален "СТРОГ" режим.

Дата на получаване на сведениято: 03.05.2022 г.

С ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 37/12.04.2022Г. ПО ЧНД № 48/2022Г. на Районен съд - Раднево влязло в сила на 28.04.2002г. налага на основание чл. 25, ал. 1 НК във вр. чл. 23, ал. 1 НК на осъдения И.С.Ж. едно общо най-тежко наказание по НОХД № 334/2021 г. и по НОХД № 4/2022, двете по описа на РС-Раднево, а именно. 1 (една) година „лишаване от свобода”. На основание чл. 24 НК УВЕЛИЧАВА така определеното общо наказание от 1 (една) година лишаване от свобода с 2 (два) месеца лишаване от свобода, като общото наказание е в размер на 1 (една) година и 2 (два) месеца лишаване от свобода. На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б” ЗИНЗС определя така наложеното общо наказание от 1 (една) година и 2 (два) месеца лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „строг” режим. На основание чл. 59, ал. 2 и ал. 1, т. 1 НК ПРИСПАДА времето, през което подсъдимият ИЛКО СЛАВО Ж. е бил задържан на основание 12.04.2022 г. на основание чл.66 ал.1 от НПК за времето от 09.12.2021г. до 20.12.2021г. На осн.чл.25 ал.1 и ал.2 НК ПРИСПАДА изтърпаната част от наказанието „лишаване от свобода” по НОХД № 334/2021г. по описа на РС- Раднево. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване или протест пред Окръжен съд - Стара Загора в 15-дневен срок от днес.

47. Дело № 100/2022, НОХД на Районен съд - Раднево, присъда № 33/05.07.2022 г., в сила от 21.07.2022г. е признат за виновен за деяние извършено в периода 04.12.2021г. - 07.12.2021г. в гр.Раднево, за което и на основание чл.196,ал.1 т.1, вр.чл.194, ал.1, вр. чл.26, ал.1, вр. чл.29, ал.1, б."б" от НК,във вр. с чл.373, ал.2, във вр. чл.372, ал.4, от НПК и чл.58а, ал.1 от НК /д.в.бр.26 от 2010г./ е осъден на ЕДНА ГОДИНА и ЧЕТИРИ МЕСЕЦА

лишаване от свобода. На основание чл.57, ал.1, т.2, б."Б" от ЗИНЗС ОПРЕДЕЛЯ така наложеното наказание да се изтърпи при първоначален "СТРОГ" РЕЖИМ.

Дата на получаване на сведението: 30.08.2022 г.

С ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 63/09.08.2022г. ПО ЧНД № 156/2022Г. НА РАЙОНЕН СЪД - РАДНЕВО влязло в сила на 25.08.2022Г.НАЛАГА на основание чл. 25, ал. 1 от НК във вр. чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия, едно общо най-тежко наказание ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА за срок от ЕДНА ГОДИНА И ЧЕТИРИ МЕСЕЦА по НОХД № 344/2021 г., НОХД № 4/2022 г. и по НОХД № 100/2022 г., трите по описа на РС - Раднево. На основание чл. 24 НК УВЕЛИЧАВА така определеното общо наказание от 1 (една) година и 4 (четири) месеца лишаване от свобода с 2 (два) месеца лишаване от свобода, като общото наказание е в размер на 1 (една) година и 6 (шест) месеца лишаване от свобода. На основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б” ЗИНЗС определя така наложеното общо наказание от 1 (една) година и 6 (шест) месеца лишаване от свобода да се изтърпи при първоначален „строг” режим. ПРИСПАДА на основание чл. 25, ал. 2 от НК изтърпяната част от наказанията лишаване от свобода по НОХД № 334/2021 г., НОХД № 4/2022 г. и по НОХД № 100/2022 г., трите по описа на РС-Раднево, предмет на настоящото групиране, до момента на влизане на настоящото определение в сила. На основание чл. 59, ал. 2 и ал. 1, т. 1 НК ПРИСПАДА времето, през което подсъдимият И.С.Ж. е бил задържан на основание чл. 66, ал. 1 НПК, за времето от 09.12.2021 г. до 20.12.2021 г. ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване или протест пред Окръжен съд - Стара Загора в 15-дневен срок от днес.

Край на изтърпяването на наказанието, валидно от 04.05.2023 г., дата на получаване на сведението: 04.05.2023 г.

Районна прокуратура-гр.Стара Загора, ТО-Раднево уведомява, че в периода от 09.12.2021 г. до 25.04.2023 г. е изтърпяно наложеното по ЧНД № 156/2022г. на Районен съд-Раднево общо наказание по НОХД № 334/21 г., по НОХД № 4/2022 г. и НОХД № 100/2022 г.- и трите по описа на Районен съд-Раднево, в размер на една година и шест месеца "лишаване от свобода", с помощта на 1 месец и 14 дни от работа в негова полза.

Край на изтърпяването на наказанието, валидно от 09.05.2023 г., дата на получаване на сведението: 09.05.2023 г.

С писмо от затвора - Стара Загора уведомяват, че на 25.04.2023г. е освободен като е изтърпял наказание една година и 6 месеца лишаване от свобода с помощта на един месец и 14 дни от работа в негова полза.

48. Дело № 834/2023 г., НОХД на Районен съд - Сливен, споразумение № 182/29.06.2023 г. на Районен съд - Сливен, в сила от 29.06.2023 г. е признат за виновен за деяние извършено на 20.06.2023 г. в гр. Сливен. За извършеното престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 2, вр. чл. 195, ал. 1, т. 3, вр. чл. 194, ал. 1, вр.

чл. 29, ал. 1, б. „а“ и б. „б“, вр. чл. 18, ал. 1, вр. чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК на обв. Ж. се налага наказание „Лишаване от свобода“ за срок от ЕДНА година и ДЕСЕТ месеца, което да изтърпи при първоначален СТРОГ режим.

От значение за правната квалификация на вмененото му деяние, като извършено при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29, ал.1, б.„а“ и б.„б“ от НК са следните осъждания:

НОХД №368/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196, ал.1, т.1 от НК е осъден на шест месеца лишаване от свобода; по НОХД №996/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196, ал.1, т.2 от НК е осъден на осем месеца лишаване от свобода и по НОХД №1405/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196 ал.1 т.1 от НК е осъден на една година и шест месеца лишаване от свобода, като по двете последни присъди му е определено едно общо наказание, както и по НОХД №100/2022г. на РС – Раднево за престъпление по чл.196, ал.1, т.1 вр. чл.194, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.29, ал.1, б. „б“ от НК на една година и четири месеца лишаване от свобода. Настоящото му деяние е извършено след като е осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК и след като е осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като изпълнението на наказанията не е отложено по чл.66 от НК, т.е. при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ от НК.

На 21.05.2023г. пострадалият Г.Д.Ж., живущ в гр. Раднево, отишъл със собствения си велосипед, неустановена марка, с пет скорости до магазин „Т Маркет“ в гр. Раднево. Велосипедът му бил с поставена на багажника касета /щайга/, в която пострадалият Ж. бил оставил раницата си с инструменти, в която имало клещи за рязане на кабели, 2бр. раздвижен ключ, 1 бр.тръбен ключ и 7 бр. отвертки. Пострадалият оставил велосипеда си, заедно с оставената в касетата раница с инструменти, вляво от входната врата на магазина, като не го заключил. Влязъл в магазина да пазарува. Бавил се около 15 минути. Докато Ж. пазарувал, обвиняемият Ж. минал през района на магазина, видял оставения незаклучен велосипед, качил се на него и го подкарал към кв. „Гипсово“. В района на Автогарата изхвърлил раницата с инструменти. По пътя към посочения квартал обвиняемият паднал от велосипеда, след което го изоставил и продължил да се движи пеша. На другия ден, т.е. 22.05.2023г. пострадалия Ж. тръгнал към РУ – Раднево, за да подаде жалба за извършената кражба на велосипеда му. Минавайки покрай магазин „Т Маркет“ видял, че паркинга му непознатият за него В.В.М. управлява велосипеда му. Заявил на М., че велосипеда е негов и си го взел, след което двамата с М. отишли в РУ – Раднево. Там М. обяснил, че е намерил велосипеда паднал встрани от пътя, водещ към кв. „Гипсово“. По-късно на същата дата, докато Ж. бил в района на Автогарата, непозната за него жена, работеща като чистачка, го запитала дали не е загубил нещо, на което той отговорил, че са му откраднали велосипеда, заедно с чантата с

инструментите. Жената му казала, че е намерила чанта с инструменти и му я занесла. Ж. я разпознал като своята раница и установил, че от всички оставени вътре инструменти липсват клещите за рязане на кабел и 1бр. раздвижен ключ.

Видно от изготвената по делото съдебно-оценителна експертиза, стойността на велосипеда и раницата с наличните в нея инструменти възлиза на 162,68 лева.

На 04.06.2023г.около 21.00 часа пострадалият Т.Д.Т., отишъл със собствения си велосипед, марка „Рент кар спорт”, със седем скорости, до магазин „Т Маркет” в гр. Раднево. Преди да влезе в магазина оставил велосипеда си вдясно от входната врата, без да го заключва. В магазина се бавил около 5 минути. Докато Т. пазарувал, обвиняемият Ж. минал покрай магазина, видял оставения незаключен велосипед, качил се на него и го подкарал, напускайки района на магазина. Напускайки магазина, пострадалият Т. установил липсата на велосипеда си и незабавно уведомил органите на МВР. Сигналът му бил предаден на дежурния автопатрулен екип, в състава на който влизал свидетелят Ж.Н.Н.. Полицейските служители установили движещ се по ул. „Яне Сандански” в гр. Раднево мъж с велосипед, като велосипедът отговарял на даденото от пострадалия Т. описание. При проверка била установена самоличността на водача на велосипеда, а именно обвиняемият Ж.. Същият бил отведен в РУ – Раднево, където велосипедът бил върнат на собственика му Т..

Видно от изготвената по делото съдебно-оценителна експертиза, стойността на велосипеда е 110,00 лева.

По доказателствата:

Гореизложената фактическа обстановка се установява от признанията на подсъдимия, дадени по реда на чл. 371, т. 2 от НПК, както и от събраните на досъдебна фаза доказателствени материали, а именно, показанията на свидетелите Г.Д.Ж., В.В.М., Т.Д.Т. и Ж.Н.Н., както и от приложените по досъдебното производство писмени доказателства.

На основание чл. 373, ал. 3 от НПК съдът прецени събраните в хода на досъдебното производство доказателства, както и направеното самопризнание, като не констатира противоречия или несъответствия. Самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от останалите гласни и писмени доказателства. В този смисъл признанията му се допълват от показанията на всички свидетели. Не се установиха доказателства, които да разколебават обвинителната теза или да не подкрепят самопризнанието на подсъдимия.

Предвид това и доколкото делото е протекло по реда на съкратено съдебно следствие с признание от страна на подсъдимия на фактите, изложени в обвинителния акт, който съдържа описание на всички съставомерни признаци на повдигнатото обвинение, и съдът е направил

преценка, че самопризнанието на подсъдимия се подкрепя от събраните доказателства, намира, че в случая е безпредметно детайлното анализиране на събраните по делото доказателства, доколкото по делото липсва спор, както по фактите, така и по правото. Въпреки това не се откриха данни, които да опровергават доказателствената стойност на събраните доказателства, като в тяхната съвкупност и поотделно установяват по непротиворечив начин фактическата обстановка по спора.

С оглед на това съдът прие за безспорно установено извършването на инкриминираното деяние, както и авторството на привлеченото към наказателна отговорност лице.

От правна страна:

С оглед гореизложената фактическа обстановка се установява от правна страна, че И.С.Ж. при условията на продължавано престъпление и при условията на опасен рецидив, а именно: извършил е престъплението, след като е бил осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК и след като е бил осъждан повече от два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като поне за едно от тях изпълнението на наказанието не е било отложено по чл.66 от НК е отнел чужди движими вещи, а именно на 21.05.2023г. – велосипед, неустановена марка, с пет скорости и раница, съдържаща клещи за рязане на кабели, 2бр. раздвижен ключ, 1 бр.тръбен ключ и 7 бр. отвертки на обща стойност 162,68 лев, собственост на Г.Д.Ж., и на 04.06.2023г. – велосипед, марка „Рент кар спорт“, със седем скорости на стойност 110,00 лева, собственост на Т.Д.Т., всичко на стойност 272,68 лева, от владението на собствениците им без тяхно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои – престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр.чл. 194 ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б. „а“ и б. „б“ от НК

Предмета на престъплението са чужди за дееца движими вещи - велосипеди, които са били във фактическата власт на собствениците им.

Подсъдимият е прекъснал фактическата и разпоредителна власт на владелеца върху инкриминираните вещи, като е установил своя собствена трайна фактическа власт вземайки велосипедите. С деянието си от продължаваното престъпление подсъдимият Ж. прекъснал фактическата власт на владелците, но не успял да установи трайна такава за себе си, т.е. действията му останали в стадия на опита по независещи от него причини и единствено намесата на органите на властта са предотвратили довършването на престъплението. Действията му по установяване на трайна власт се изразяват в отдалечаване от мястото на вземане на вещите заедно с тях, за да не му бъде прекъснато установеното от него владение и да не бъде заловен. Фактът, че не е установено по какъв начин се е разпоредил с вещите, не води до недоказаност на обвинителната теза, тъй като разпореждането може само да свидетелства за присвоителното намерение, но не е съставомерен признак на извършеното престъпление.

Актът на отнемане на вещите освен признанието на подсъдимия, е пряко доказан, както от видеозаписите на охранителните камери, така и от възприятията на свидетеля Ж.Н.Н.. В настоящия случай, съдът се ползва от направеното самопризнание на фактите от страна на подсъдимия, което не е единствено доказателство, тъй като е подкрепено от показанията на всички свидетели и експертизи, т.е присъдата не почива единствено върху неговите признания.

Отнемането е противозаконно, доколкото за дееца е липсвало правно основание да го извърши, както и съгласие на собствениците и владелците на велосипедите. С поведението си и отнемането на вещите, собственост на физически лица, подсъдимият Ж. е реализирал основания състав на престъплението кражба а именно по чл. 194, ал. 1 от НК като не се установяват квалифициращи елементи извън осъжданията.

Отнемането е извършено с пряк умисъл като форма на вина. Деецът е съзнавал общественото опасния характер на деянието, а именно че отнема чужди вещи без съгласието на владелците им, предвиждал е настъпването на общественото опасните му последици - лишаването на физическите лица от упражняването на фактическа власт върху вещите, и пряко е желал това. Налице е и другият съставомерен признак от субективна страна - намерението вещите след отнемането да се свои, тоест да се третира като своя собствена.

Всичките деяния на подсъдимия са осъществени в условията на продължавано престъпление по чл. 26, ал. 1 от НК, доколкото отговарят на изискванията за това. Те осъществяват един състав на едно и също престъпление, извършени са през непродължителен период от време, а именно в рамките на две седмици, при една и съща обстановка и при еднородност на вината - пряк умисъл, при което по-късно довършените деяния се явяват от обективна и субективна страна продължение на предшестващите ги.

Продължаваното престъпление на подсъдимия Ж. е извършено и при условията на опасен рецидив както по чл. 29, ал.1, б „а”, така и по чл. 29, ал.1, б. „б” от НК. Тази квалификация се обосновава от осъжданията му - с НОХД №368/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196 ал.1 т.1 от НК на шест месеца лишаване от свобода; по НОХД №996/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196 ал.1 т.2 от НК на осем месеца лишаване от свобода и по нохд №1405/2017г. на РС – Сливен за престъпление по чл.196 ал.1 т.1 от НК на една година и шест месеца лишаване от свобода, като по двете последни присъди му е определено едно общо наказание, както и по НОХД №100/2022г. на РС – Раднево за престъпление по чл.196 ал.1 т.1 вр. чл.194 ал.1 вр. чл.26 ал.1 вр. чл.29 ал.1 б. „б” от НК на една година и четири месеца лишаване от свобода. Настоящото му деяние е извършено след като е осъждан за тежко умишлено престъпление на лишаване от свобода не по-малко от една година, изпълнението на което не е отложено по чл.66 от НК и след като е осъждан два пъти на лишаване от свобода за умишлени престъпления от общ характер, като изпълнението на наказанията не е

отложено по чл.66 от НК, т.е. при условията на опасен рецидив по смисъла на чл.29 ал.1 б. „а” и б. „б” от НК.

Наказанията са изтърпени, но към момента на извършване на престъплението, предмет на настоящото производство, не са изтекли пет години от изтърпяването на което и да е от тях, предвидени в чл.30, ал.1 от НК.

Поради гореизложеното съдът намира, че са безспорно доказани всички обективни и субективни съставомерни елементи на престъплението извършено от подсъдимият Ж., а именно по чл.196, ал.1, т.1 вр.чл. 194, ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.29, ал.1 б. „а” и б. „б” от НК.

По вида и размера на наказанието:

За престъплението по чл. 196, ал.1, т.1 НК извършено от подсъдимия Ж. се предвижда наказание лишаване от свобода от две до десет години. При преценка на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства по делото съдът намира, на подсъдимия следва да се наложи наказание по реда на чл. 54 НК при превес на смекчаващите вината обстоятелства, а именно 2 години и 6 месеца лишаване от свобода.

Като отегчаващи вината обстоятелства съдът отчете осъжданията оставящи извън възприетата квалификация опасен рецидив, извършването на деянието и при двете хипотези на опасния рецидив, фактът че престъплението е извършено с няколко деяния.

Като смекчаващи вината обстоятелства съдът цени направеното самопризнание още на досъдебно производство, оказаното съдействие на органите на разследването за изясняване на обективната истина по делото, изразеното съжаление за извършеното, влошеното материално и социално положение.

При ценене на смекчаващите и отегчаващите обстоятелства по отношение и на подсъдимия настоящият състав споделя трайната практика на ВКС, че при индивидуализацията на наказанието няма място за механичен формален подход при съпоставката между смекчаващите и отегчаващи обстоятелства, тъй като не става въпрос за математически величини, а за различни фактически констатации, които следва да бъдат съотнесени към конкретната степен на обществена опасност на деянието и дееца. В този смисъл при отчитане съотношението на смекчаващи и отегчаващи обстоятелства следва се съобразява не само техният брой, но и тяхната специфика. Именно поради тези съображения съдът намира, че в настоящия случай наказанието следва да бъде определено на 2 години и 6 месеца. На основание чл. 58а, ал.1 НК така определеното наказание в размер на тридесет месеца лишаване от свобода следва да се редуцира с 1/3 и на подсъдимия Ж. да се наложи наказание лишаване от свобода в окончателен размер от 1 година и 8 месеца.

Ограничаването на свободата на подсъдимия чрез налагане на

наказание „лишаване от свобода”, което безспорно в най-голяма степен препятства и възможността на осъденото лице да извърши друго престъпление, в конкретния случай би се явило съразмерно и съобразено с целите на индивидуалната превенция. С него биха се постигнали и целите на генералната превенция. Въпреки това съд на становище, че по-тежко по размер наказание „лишаване от свобода” е несъвместимо с личностните характеристики на подсъдимия и деянието му и би надхвърлило целите на наказанието по чл. 36 от НК.

Съдът счита, че не са налице основания за приложението на чл. 55 от НК, доколкото по делото не са налице нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, нито макар и само едно, но изключително такова, което би обусловило извода, че и най-лекото, предвидено в закона наказание се оказва несъразмерно тежко. Цитираните смекчаващи отговорността обстоятелства не са повече на брой от типичните случаи, нито са изключителни по своя характер, което налага и определяне на наказанието по реда на чл. 54 от НК в посочения размер.

Доколкото не са налице основанията за прилагане на института на условното осъждане по чл. 66 от НК, на подсъдимия следва на основание чл. 57, ал. 1, т. 2, б. „б” от ЗИНЗС да бъде определен първоначален СТРОГ режим за изтърпяване на наказанието, тъй като не са изтекли повече от 5 години от изтърпяване на предходното наложено наказание лишаване от свобода, което е изтърпяно на 04.05.2023 г.

По разноските и веществените доказателства:

На основание чл. 189, ал. 3 от НПК подсъдимия Ж. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОД на МВР – Стара Загора, направените по досъдебното производство разноски в размер на 187.20 лева за експертизи.

Съдът осъди подсъдимия Ж. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд Раднево държавна такса в размер на 5 лв. всеки издаден изпълнителен лист

По посочените мотиви съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: